

forslag med Glæde. Jeg tror, at hvis vi faar en virkelig effektiv Kontrol, kan der ogsaa skabes Sikkerhed for, at vi udfører gode og fine Varer. Men for at det skal opnaas, er det ikke alene nødvendigt at føre Kontrol med Afleveringen af Kartoflerne, der maa ogsaa gøres alt, hvad gøres kan, for at Udførselsforholdene kan blive saa gode som muligt. Vi maa naturligvis ogsaa have Kontrol med Indførselen, for at ikke de Kartofler, der skal benyttes til Læggekartofler, skal være behæftede med nogen af de mange smitsomme Sygdomme, som Kartoflerne efterhaanden har faaet. Det forekommer mig ogsaa, at den Kontrol, der her er paatænkt, kan drages til Nytte for de indenlandske Forbrugere, idet Folk, der skal købe store Partier til indenlandsk Forbrug, naturligvis kan købe dem efter de samme Betingelser som gælder for Kartoflerne til Udlandet.

Der skal jo nu nedsættes et Kontrolraad. Der staar i § 1, at „Landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere Bestemmelser, der tilsigter at føre Kontrol med, at Kartofler, der udføres her fra Landet, fremtræder som velbehandlet Salgsvarer“. Men der staar ikke noget om, hvorledes man tænker sig, denne Kontrol skal være og virke. Og heller ikke i § 2 staar der noget om, hvorledes Kontrollen skal sammensættes og virke. Jeg er derfor glad for, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvor man kan komme til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal. Der staar ganske vist i Bemærkningerne, at Kontrollen efter Ministeriets Formening vil kunne udføres af et Tremandsudvalg, udnævnt af Ministeriet, for de to Medlemmers Vedkommende efter Indstilling af Landbrugsraadet. Men Landbrugsraadet repræsenterer ikke Landbruget i al Almindelighed. Det er kun Repræsentant for det store Landbrug, ikke for det mindre. Nu ved jeg godt, at man har et gammelt Ord, der siger, at det er de dumme Bønder, der avler de største Kartofler. Men det er ikke sikkert, det holder Stik længere. Hvis man vil avle gode og sunde Kartofler, gælder det paa dette Omraade som paa et hvilket som helst andet om at være saa kundskabsrig som muligt, og jeg tror derfor, at dette Ord er ved at blive noget forældet. Jeg tror derhos, at det lige saa vel er Husmændene som de større Jordbrugere — og maaske ikke mindst Husmændene —, der avler baade de største, de bedste og sundeste Kartofler og kan føre den bedste Kontrol med dem. Jeg tror derfor, at det er en Forglemmelse, naar Husmændene ikke skal være repræ-

senterede i dette Udvalg. Jeg kan ikke tænke mig, at det kan være den højtærede Ministers Mening at holde dem udenfor. Men ogsaa Forbrugerne synes mig at have Interesse i denne Sag. Jeg tror derfor, at hvis et saadant Udvalg skal virke paa tilfredsstillende Maade, maa alle Parter være repræsenterede i det. Jeg er, som sagt, glad for, at vi faar Sagen i Udvalg, for at man der kan faa at vide, hvorledes denne Kontrol skal sammensættes og virke. Man vil jo der tillige kunne faa andre Oplysninger, og jeg skal da ikke paa nærværende Tidspunkt forlænge Debatten, men kun anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling.

Frøkjær: Efter de to foregaaende Ordføreres ret udførlige Udtalelser kan jeg fatte mig ganske kort, idet jeg i det væsentlige er enig i deres Bemærkninger. Dette Lovforslag er, som det allerede er bemærket, noget nyt, idet det jo gaar ud paa, at der skal være Kontrol med Indførselen og Udførselen af Kartofler. Det er klart, at det er heldigt, at der er Kontrol med Indførselen, for at vi ikke skal faa Kartoffelsygdomme ind i Landet, og det ser ogsaa ud til at være nødvendigt at faa Kontrol med Udførselen. Naar vor Udførsel af Kartofler i de sidste Aar er steget saa stærkt, er det naturligvis begrundet i de høje Kartoffelpriser, og hvis vi skal blive ved at kunne udføre Kartofler, skal det ogsaa være til gode Priser, ellers bruger vi dem selvfølgelig selv herhjemme og fodrer dem op. Men hvis man skal opnaa gode Priser, maa det ogsaa være gode Varer, man leverer; det maa være en Betingelse — det er klart —, at det er gode Varer, der kommer frem. Derfor er det sikkert nødvendigt, at vi faar Statens Stempel, om jeg saa maa sige, paa Kartoflerne, saa at det, vi udfører, virkelig er en god Vare. Kontrollen herhjemme har jo ikke været saa god, som den burde være, og Landmændene har heller ikke selv været saa gode, som de burde være, for selv om der er mange Landmænd, der leverer gode Varer, kan en enkelt Mand ødelægge en hel Ladning. Den Kontrol, der skal indføres, maa være meget paapassende, det er en meget vanskelig Vare at kontrolere. Dersom der er en stor Ladning, skal man næsten se hver eneste Kartoffel efter — ja, det er vel for meget sagt, men man skal passe meget nøje paa, at ikke en enkelt Mands Leverance skal ødelægge hele den samlede Leverance.

Der staar i Bemærkningerne, at man har tænkt sig, at det mindste Kvantum, der kunde udføres, skulde være 10 000 hkg, altsaa